

دانشگاه قرآن حیث
پردیس تهران

پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته الهیات

گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی

عنوان پایان نامه

بررسی جرم اهانت به مقدسات در منابع فقهی شیعه

استاد راهنما

دکتر مهدی رهبر

استاد مشاور

حجت الاسلام و المسلمین دکتر محمد بهرامی خوشکار

دانشجو

رحمت تولایی

ماه و سال دفاع

۱۳۹۲ آذر

پایان نامه کارشناسی ارشد

رشته الهیات

گرایش فقه و مبانی حقوق اسلامی

عنوان پایان نامه

بررسی جرم اهانت به مقدسات در منابع فقهی شیعه

استاد راهنما

دکتر مهدی رهبر

استاد مشاور

حجت الاسلام و المسلمین دکتر محمد بهرامی خوشکار

دانشجو

رحمت تولایی

ماه و سال دفاع

آذر ۱۳۹۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تمامی حقوق این اثر متعلق به دانشگاه قرآن و حدیث می باشد.

سپاس

پس از عنایات الهی و توجهات ائمه اطهار(علیهم السلام)، انجام و تکمیل پژوهش مذکور را مدیون راهنمایی های استادان ارجمند و زحمات دوستان هستم.

بر خویش لازم می دانم از تمامی استادان گرانقدر خود که از راهنمایی های آنان بهره مند بودم به ویژه از جناب دکتر مهدی رهبر و همچنین جناب حجت الاسلام و المسلمین دکتر محمد بهرامی که رهنمودهای ارزشمندشان روشنی بخش راهم بود و نیز بخاطر همکاری صمیمانه ای که با اینجانب داشتم، متواضعانه سپاسگزاری می کنم.

چکیده

اهانت به مقدسات، با هدف سست کردن اعتقادات جامعه از همان آغاز تشکیل جوامع ابتدایی، تا به امروز ادامه داشته است. در نوشته های فقهی و حقوقی، تعریفی از مقدسات ارائه نشده و همین امر موجب سوء استفاده برخی، از این واژه گردیده است. هدف از انجام پژوهش مذکور، با توجه به رخدادهای اخیر در زمینه جرم اهانت به مقدسات، بررسی این عنوان برای تنویر افکار عمومی است تا ضمن بیان مبانی فقهی جرم مذکور، ابهامات زیادی که در خصوص احکام این جرم وجود دارد و کار را بر دادرسان دشوار نموده تبیین گردد. تمیز اهانت از مفاهیم مشابه، معانی لغوی و اصطلاحی آن، مفهوم یابی واژه مقدسات با تکیه بر معاجم لغوی، آیات و روایات، بیان مقدسات در ادیان و اسلام و نیز مصاديق آن و همچنین مبانی فقهی جرم اهانت به مقدسات و پاره ای از احکام دیگر، مواردی است که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است. نگارنده معتقد است جهت تشخیص مقدسات بایستی به ملاک های عرفی مراجعه نمود و با توجه به نوع اهانت، برای مرتكب جرم اهانت به مقدسات، گاهی مجازات تعزیری در نظر گرفته و در برخی موارد، وجود عوامل خاص، باعث تشدید مجازات می شود که در قالب اهانت منجر به سب النبی و همچنین اهانت منجر به ارتداد مطرح است. در پژوهش حاضر که به روش کتابخانه ای و جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده هاست نگارنده بر آنست با استناد به ادله اربعه ضمن از بین بردن ابهامات و اجمال های موجود در این موضوع، از این رهگذر شناختی مناسب نسبت به «جرائم اهانت به مقدسات در منابع فقهی شیعه» که موضوع این نوشتار است بوجود آید.

کلید واژه: مقدس، مقدسات، اهانت، سب النبی، ارتداد، مجازات، تعزیر، حد

فهرست

۱۳.....	مقدمه
بخش اول: کلیات و مفاهیم	
۱۶.....	۱. فصل اول: کلیات
۱۶.....	۱.۱. بیان مسئله
۱۸.....	۱.۲. اهمیت و ضرورت تحقیق
۱۹.....	۱.۳. سوالات تحقیق
۲۰.....	۱.۴. پیشینه تحقیق
۲۲.....	۱.۵. چارچوب نظری تحقیق
۲۳.....	۲. فصل دوم: مفاهیم
۲۳.....	۲.۱. اهانت
۲۷.....	۲.۲. لعن
۲۸.....	۲.۳. سب
۲۸.....	۲.۴. هتك حرمت
۲۹.....	۲.۵. بهتان
۳۰.....	۲.۶. افتراء
۳۲.....	۲.۷. نشر اکاذیب
۳۴.....	۲.۸. قذف
۳۶.....	۲.۹. هجو
۳۷.....	۲.۱۰. مقدسات
۳۷.....	۲.۱۰.۱. مقدسات در لغت
۴۰.....	۲.۱۰.۲. مقدسات در اصطلاح
۴۰.....	۲.۱۰.۲.۱. مقدسات در آیات و روایات
۴۱.....	۲.۱۰.۲.۲. مقدسات در عبارات فقهاء
۴۲.....	۲.۱۰.۲.۳. مقدسات در مذاهب اسلامی
۴۴.....	۲.۱۰.۳. پیشینه واژه مقدسات
۴۵.....	۲.۱۰.۴. حوزه کاربرد مقدسات
۴۶.....	۲.۱۰.۵. محور مقدسات
۴۸.....	۲.۱۰.۶. ما به الامتیاز یا میزان مقدسات

۵۰.....	نتیجه
۵۰.....	مرجع در مقدسات

بخش دوم: مقدسات در ادیان مختلف

۱. فصل اول: مقدسات در آیین زرتشت.....	۵۵
۱.۱. مصادیق مقدسات زرتشت.....	۵۶
۱.۲. مجازات اهانت به مقدسات زرتشت.....	۵۷
۲. فصل دوم: مقدسات در آیین یهود.....	۵۹
۲.۱. مصادیق مقدسات یهود.....	۵۹
۲.۲. مجازات اهانت به مقدسات یهود.....	۶۱
۳. فصل سوم: مقدسات در آیین مسیحیت.....	۶۴
۳.۱. مصادیق مقدسات مسیحیت.....	۶۴
۳.۲. مجازات اهانت به مقدسات مسیحیت.....	۶۶
۴. فصل چهارم: مقدسات در آیین اسلام.....	۶۷
۴.۱. در منابع دینی.....	۶۸
۴.۱.۱. آیات و روایات.....	۶۸
۴.۱.۲. سیره.....	۷۲
۴.۲. مصادیق مقدسات اسلام.....	۷۳
۴.۲.۱. خداوند.....	۷۳
۴.۲.۲. ملائکه.....	۷۵
۴.۲.۳. دین.....	۷۶
۴.۲.۴. کتب مقدس.....	۷۹
۴.۲.۴.۱. قرآن.....	۷۹
۴.۲.۵. اشخاص مقدس.....	۸۱
۴.۲.۵.۱. انبیاء الهی.....	۸۱
۴.۲.۵.۲. ائمه معصومین (علیهم السلام) و حضرت زهراء(س).....	۸۵
۴.۲.۶. زمان های مقدس.....	۸۷
۴.۲.۶.۱. ۴ ماه مبارک رمضان.....	۸۹
۴.۲.۶.۲. ۴ ماه های حرام.....	۸۹
۴.۲.۷. اماکن مقدس.....	۹۰

٩١.....	٤.٢.٧.١. كعبه
٩٣.....	٤.٢.٧.٢. مساجد
٩٤.....	٤.٢.٧.٣. بيت المقدس
٩٥.....	٤.٢.٧.٤. وادي طوى
٩٥.....	٤.٢.٧.٥. ضرایح مقدسه
٩٦.....	نتیجه

بخش سوم: مبانی فقهی حرمت اهانت به مقدسات

٩٨.....	مقدمه
٩٨.....	١. فصل اول: اهانت تعزیری
١٠٣.....	٢. فصل دوم: اهانت حدی
١٠٣.....	٢.١. اهانت منجر به ارتداد
١٠٣.....	٢.١.١. مفهوم ارتداد
١٠٣.....	٢.١.١.١. ارتداد در لغت
١٠٤.....	٢.١.١.٢. ارتداد در اصطلاح
١٠٥.....	٢.١.٢. اسباب ارتداد
١٠٦.....	٢.١.٣. اقسام ارتداد
١٠٧.....	٢.١.٣.١. مرتد فطری
١٠٨.....	٢.١.٣.٢. مرتد ملی
١٠٨.....	٢.١.٤. مجازات مرتد
١١١.....	٢.١.٤.١. مجازات بدنی
١١١.....	٢.١.٤.١.١. احکام مربوط به مرد
١١٣.....	٢.١.٤.١.٢. احکام مربوط به زن
١١٤.....	٢.١.٤.٢. مجازات مالی مرتد
١١٤.....	٢.١.٤.٢.١. احکام مربوط به مرد
١١٦.....	٢.١.٤.٢.٢. احکام مربوط به زن
١١٧.....	نتیجه:
١١٨.....	٢.٢. اهانت منجر به سب النبی (ص)
١١٩.....	٢.٢.١. مفهوم سب
١١٩.....	٢.٢.١.١. سب در لغت

۱۲۰.....	۲.۲.۱.۱ سب در اصطلاح
۱۲۱.....	۲.۲.۲ قلمرو سب
۱۲۱.....	۲.۲.۲.۱ قلمرو سب النبی (ص)
۱۲۳.....	۲.۲.۲.۲ وجه اشترک و افتراق اهانت و سب النبی (ص)
۱۲۳.....	۲.۲.۲.۳ سب النبی (ص) و ارتداد
۱۲۴.....	۲.۲.۲.۳.۱ جایگاه جرم سب النبی (ص) و ارتداد
۱۲۵.....	۲.۲.۲.۳.۲ وجه افتراق سب النبی (ص) و ارتداد
۱۲۷.....	۲.۲.۳ عام یا خاص بودن سب النبی (ص)
۱۳۴.....	۲.۲.۴ مستندات شرعی جرم سب النبی (ص)
۱۳۹.....	۲.۲.۵ مجازات سب النبی (ص) در آرای فقهاء امامیه
۱۴۲.....	۲.۲.۶ کیفیت اجرای مجازات
۱۴۵.....	۲.۲.۶.۱ جمع بندی
۱۴۸.....	نتیجه
۱۴۹.....	خاتمه: سقوط و تخفیف مجازات
۱۵۷.....	نتیجه نهایی
۱۵۹.....	کتاب نامه
۱۶۹.....	چکیده عربی
۱۷۰.....	چکیده انگلیسی

مقدمه

رعایت آزادی معنوی افراد یکی از موهبت های الهی است، حمایت از این نوع آزادی دارای سابقه تاریخی فراوانی است به طوری که می توان گفت تعقیب کیفری و مستحق جزاء و عقوبت اخروی یا مجازات سنگین دنیوی با هرگونه ستیز، تعرض، اهانت و افتراء، به حیثیت، شرافت و کرامت انسانی و معنوی بشر مسئله ای نیست که مختص دین و یا آئین و حتی مرام و مكتب خاصی باشد، بلکه مورد توجه ادیان الهی و قوانین موضوعه بشری قرار گرفته است. جرم اهانت به مقدسات نیز از جمله جرایم علیه شخصیت معنوی افراد و به صورت اخص از جمله جرایم بر ضد حیثیت اشخاص محسوب می گردد.

این موضوع به دلیل آنکه در طول تاریخ ضربات مهلكی به ریشه و تداوم جریانات فکری عقیدتی و دینی وارد کرده است، به صورت موضوعی درآمده که دائما در کانون توجه و حساسیت مکاتب و ادیان و جریان های اجتماعی و حتی سیاسی قرار گرفته است و سنگین ترین نوع مجازات ها نیز برای مرتکبین آن در نظر گرفته شده است.

در مجمع القوانین حمورابی که به عنوان کهن‌ترین قانون موضوعه بشر قلمداد شده است^۱ در قانون یونان و روم قدیم، اهانت و افتراء، جرم تلقی گردیده و مجازات مفتری در پاره‌ی اوقات مرگ بوده است. در ایران باستان و ساسانیان، دشنام، دروغ‌گوئی و ... از اعمال مذموم معرفی گردیده است. در قوانین زرتشت که بر سه پایه‌ی گفتار نیک، کردار نیک و پندار نیک، استوار بوده است. و در آموزه‌های دینی اسلام، از نسبت دادن انتساب ناروای زنا و لواط به دیگری تحت عنوان «قذف» به شدت منع نموده و آنرا جرم دانسته و نسبت دهنده مستحق هشتاد تازیانه می‌باشد^۲ و در زشتی غیبت که به عنوان خوردن گوشت برادر قلمداد گردیده است^۳ و همچنین سوءنیت^۴، اهانت، و سخن‌چینی^۵ و... از جمله گناهان کبیره و مخالف کرامت انسانی یاد شده است. ناسزاگویی و اهانت به رهبران دینی، از جمله جرایمی است که قانون گذار اسلام، مجازات شدیدی را برای آن وضع نموده است، زیرا ساحت پیشوایان دینی که مصون از خطأ و اشتباه بوده و رسالت هدایت جوامع بشری را بر دوش می‌کشند، باید از هر گونه تعرض و اهانتی که موجب وهن آنها شده و موجب استخفاف آنها نزد اذهان

۱. آشوری، محمد، /عدالت کیفری/، تهران، کتابخانه گنج دانش، ۱۳۷۶ش، صص ۹۱ و ۹۲.

۲. نجفی، محمد حسن، /جواهر الكلام في شرح شرائع الإسلام/، تهران، دارالكتب الاسلامية، ۱۳۶۷ش، ج ۴۱، ص ۴۰۲.

۳. حجرات/ ۱۲ .

۴. حجرات/ ۱۱ و ۱۲ .

۵. قلم/ ۱۱ و ۱۲ .

عمومی گردد، مصون بماند تا ایشان رسالت خویش را به انجام رسانند. بر همین اساس، قانون گذاران پس از پیروزی انقلاب اسلامی، ناسزاگویی به پیامبر عظیم الشأن اسلام (صلی الله علیه وآلہ) و ائمه طاهرین (علیہم السلام) را به عنوان جرمی که دارای مجازات اعدام است، وارد قوانین کیفری کردند.

بخش اول

کلیات و مفاهیم

۱. فصل اول: کلیات

بیان مسئله

در تمام جوامع چه بدوى و چه معاصر به نحوی اعتقاد به مقدسات وجود داشته است و برخی امور برای اشخاص مورد احترام خاص بوده است و هیچ گونه اهانتی را به آن‌ها بر نمی‌تاfteه اند. لذا تعیین مجازات برای اهانت به مقدسات، صرفاً از مختصات دین اسلام نمی‌باشد بلکه در سایر ادیان نیز این امر پیش‌بینی شده است. اسلام نه تنها اهانت به مقدسات خود را امری نکوهیده و مستحق مجازات دانسته است بلکه خداوند متعال در آیه ۱۰۸ سوره مائدہ بر عدم اهانت به مقدسات مشرکین تاکید نموده است. از دیدگاه بسیاری از فقهاء شیعه، اهانت به «سایر پیامبران الهی» نیز جرم محسوب می‌شود.

در حقوق اسلام، مقدسات دینی، مورد حمایت حقوقی قرار گرفته و اهانت به آن از جرایم مهم به شمار می‌رود. به خصوص اهانت به پیامبر اسلام (ص) و ائمه معصومین (علیهم السلام) تحت عنوان سب النبی (ص) مجازات شدیدی از جمله قتل بر آن متربّ گردیده است، که علت این حکم، حفظ شانسیت و جایگاه آن می‌باشد. که قانون گذار نیز در ماده ۲۶۲ قانون مجازات اسلامی جدید مصوب ۱۳۹۲ به این موضوع پرداخته است.^۱ اما واژه‌های اهانت و همچنین مقدسات در هاله‌ی از ابهام است و همین امر باعث گردیده، متهمانی که با همین عنوان مجرمانه «اهانت به مقدسات»، تحت تعقیب قرارمی‌گیرند، عمل ارتکابی خود را یا اهانت نمی‌دانند یا اهانت خود را متوجه مقدسات ندانند و قائل می‌باشند به این که شیء مورد اهانت، مقدس نبوده است. همچنین مبحث مهمی که باید به آن پرداخته شود این که اگر کافری که اعتقاد به احکام اسلامی ندارد به آن‌ها اهانت نماید آیا مستوجب تعقیب کیفری است؟ یا اگر در دین اسلام، که دارای مذاهب مختلفی است و برخی افراد احکام و مسائل یکدیگر را قبول ندارند، آیا انکار عقاید و احکام و همچنین اهانت افراد یک مذهب به مذهب دیگری، از مصادیق اهانت به مقدسات اسلامی است؟

۱. ماده ۲۶۲ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ «هر کس پیامبر اعظم (ص) و یا هریک از انبیاء عظام الهی را دشنام دهد یا قذف کند سب النبی است و به اعدام محکوم می‌شود». تبصره: «قذف هر یک از ائمه معصومین (علیهم السلام) و یا حضرت فاطمه زهرا (س) یا دشنام به ایشان در حکم سب نبی است».

واژه مقدسات، هم قابل توسعه و هم قابل تضییق می باشد، و بایستی مصادیق آن به طور واضح مشخص شود. و یقیناً مقدسات بیان شده در ماده ۵۱۳ باب تعزیرات قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ منحصر در این امور نبوده و حتی قابل تسری به دیگر مقدسات نیز می باشد.^۱

بهمین خاطر در پژوهش حاضر که محدوده آن، مقدسات دینی است، سعی شده در آغاز مفهوم اهانت و همچنین مقدسات، مقدسات در ادیان توحیدی و اسلام و نیز مصادیق آن مشخص گردد و سپس مبانی فقهی مجازات جرم مذکور مورد تحلیل و بررسی قرار گیرد، با این هدف که پژوهش صورت گرفته بتواند ابهام ها و اجمال های موجود در این موضوع را از بین ببرد.

۱. در ماده ۵۱۳ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ آمده است: «هر کس به مقدسات اسلام و یا هر یک از انبیاء الهی یا ائمه طاهرين (علیهم السلام) و یا حضرت زهرا (س) اهانت نماید اگر مشمول حکم ساب النبي باشد اعدام می شود در غیر اینصورت به حبس از یک تا پنج سال محکوم می شود».

برخی بر ماده مذکور ایراد وارد کردند با این بیان که «از ظاهر این ماده چنین استنبط می شود که هر یک از اهانت های چهارگانه ممکن است عنوان «سب النبي» پیدا کند و ممکن است این عنوان را پیدا نکند، که در صورتی که این امور شامل عنوان سب النبي نشود، مرتكب، تعزیر می گردد، در حالی که این احتمال با ظاهر روایات و فتوای فقیهان سازگار نیست. زیرا دشنام به پیامبر (ص)، ائمه طاهرين (علیهم السلام) و حضرت زهرا (س) مشمول سب النبي (ص) است و مرتكب بایستی اعدام گردد».

در حالی که نگارنده معتقد است در ماده ۵۱۳ قانون مجازات مصوب ۱۳۷۵ واژه «اهانت» آمده است و «اهانت» اعم از «سب» می باشد، که هر «سبی»، «اهانتی»، «سب» نیست. (که توضیح تفصیلی آن خواهد آمد).

ایرادی که در ماده ۵۱۳ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ وجود داشت این که تعریف سب النبي، در این قانون مشخص نشده بود، اما در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲، سب النبي تعریف شده و کسی است که به پیامبر(ص)، ائمه معصومین (علیهم السلام) و حضرت زهرا (س)، دشنام دهد. اما همچنان ماده مذکور مجمل بوده و بدون رجوع به منابع فقهی نمی توان درک صحیحی از آن داشت، قانون گذار نه در این ماده و نه در هیچ ماده و قانون دیگری مشخص نکرده است که اجرای مجازات سب النبي (ص) بر عهده چه کسی است. و همچنین مقصود از انبیای عظام که آیا همه انبیای الهی است و یا پیامبران اولوالعزم و یا غیر آن، روشن نیست.

در باب اهانت به مقدسات اسلامی، در قانون مجازات اسلامی جدید سختی به میان نیامده است و یقیناً در باب پنجم که اختصاص به تعزیرات دارد به آن اشاره خواهد کرد که هنوز جرائم تعزیراتی ابلاغ نشده و در قوه قضائیه در حال بررسی است.

۱.۲. اهمیت و ضرورت تحقیق

اهمیت پژوهش مذکور در این است با کشف و اظهار حکم شرعی و قانونی مجازات جرم اهانت به مقدسات، نقش قابل توجهی در بازداشت عموم انسان ها از اهانت دارد.

اما امروزه ضرورت بررسی و تحلیل جرم اهانت به مقدسات به نحوی است که پرونده های کیفری فراوانی در مراجع قضائی، مطرح می گردند که متهمان آن ها با همین عنوان مجرمانه تحت تعقیب قرار می گیرند اما ابهامات زیادی که در خصوص احکام این جرم وجود دارد، کار را بر قضات دشوار نموده و نیاز جدی به پژوهش پیرامون جوانب مختلف آن می باشد. بنابراین در این پژوهش سعی شده است با تکیه بر معاجم لغوی، آیات، سخنان ائمه اطهار، و متون روایی و فقهی، جوانب مختلف جرم اهانت به مقدسات مورد بررسی قرار گیرد.

۱۰. سوالات تحقیق

سؤالات اصلی و فرعی که در پژوهش مذکور در پی پاسخ به آن‌ها هستیم به شرح ذیل می‌باشد.

سؤال اصلی

- جرم اهانت به مقدسات در منابع فقهی شیعه چیست؟

سؤالات فرعی

- تعریف مقدسات و اهانت چیست؟
- در ادیان توحیدی، مقدسات به چه چیزهایی گفته می‌شود؟
- حکم کافری که به مقدسات مسلمانان اهانت کند، چیست؟
- اهانت افراد یک مذهب به مذهب دیگری، از مصادیق اهانت به مقدسات اسلامی است؟
- حمایت قانون گذار ایران از پیروان سایر ادیان چیست؟
- مصادیق مقدسات اسلامی چیست؟
- مبانی فقهی جرم اهانت به مقدسات اسلامی وغیر اسلامی چیست؟
- رابطه جرم اهانت به مقدسات و جرایمی همچون سب پیامبر(ص) و ائمه معصومین و ارتداد چیست؟
- آیا مجازات جرم اهانت به مقدسات قابل اسقاط است؟

۱۰۴. پیشینه تحقیق

جرائم اهانت به مقدسات یکی از مسائل بسیار مهم در فقه و جوامع اسلامی است. در آیات و روایات، اصطلاح مقدسات به کار نرفته است اما می‌توان از عنوانی همچون حرمات **﴿وَ مَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾**^۱ و شعائر الله **﴿وَ مَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾**^۲ و **﴿لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾**^۳ استفاده نمود. و فقهها نیز به خصوص فقهای معاصر از عنوانی چون شعائر و حرمات بکار می‌برند و با تممسک به قواعدی مانند قاعده «حرمه اهانه المحرمات فی الدین»^۴ یا قاعده «الحرمه الاهانه بالشعائر و رجحان تعظيمها»^۵ به بحث از اهانت به مقدسات می‌پردازند.

جرائم «اهانت به مقدسات» برای اولین بار در قانون مجازات اسلامی در سال ۷۵ که به عنوان یک جرم عمومی شناخته شده است، قانونگذار در ماده ۵۱۳ قانون مجازات اسلامی به آن اشاره کرده است. البته در قانون جدید مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ با اندکی تغییر در ماده ۲۶۲ آمده است.^۶ بنابراین بررسی این جرم پیشینه طولانی ندارد بلکه غالب تحقیقات صورت گرفته با این موضوع از سال ۷۵ به بعد می‌باشد که نویسنده‌گان متعددی با دیدگاه‌های مختلف و با انگیزه‌های دینی و حقوقی، مقالات، و کتاب‌هایی را در این زمینه و یا بخشی از آن، تدوین کرده‌اند. در کشور ما نیز تأییفات اندکی در برخی جنبه‌های این جرم تهیه و یا منتشر شده‌اند، که رویکرد برخی از کتب و مقالات نیز حقوقی بوده است و کمتر مباحث فقهی این جرم بصورت کامل و دقیق مطرح شده است به نحوی که تمامی ابعاد آن مورد نقد و بررسی و تحلیل قرار گیرد. مانند اثر «جرائم اهانت به مقدسات در نظام حقوقی اسلام و کامن لا» به قلم سید حسین هاشمی و نیز مقاله «مسئولیت بین المللی اهانت به مقدسات مسلمانان جهان از دیدگاه حقوق بین الملل» با نگارش عباس علی عمید زنجانی. و همچنین برخی آثار پژوهشی، فقط به مقدسات مذهبی محدود شده است. مانند اثر «بررسی عناصر متشکله جرم اهانت به مقدسات مذهبی» به نگارش سعید مرجانی، و پایان نامه «جرائم اهانت به مقدسات مذهبی» با اثر سید کمال الدین موسوی.

۱. «هر کس اموری را که خدا حرمت نهاده بزرگ و محترم شمارد البته این برایش نزد خدا بهتر خواهد بود». حج/۳۰.

۲. «هر کس شعائر (دین) خدا را بزرگ و محترم دارد این از صفت دل های با تقواست». حج/۳۲/۲.

۳. «حرمت شعائر خدا را نگه دارید». مائدہ/۲/۲.

۴. بجنوردی، سید محمد حسین، /قواعد الفقهیه/ج، ۵، ص ۲۳۹.

۵. حسینی مراغی، میر عبدالفتاح، /العنایون الفقهیه/، ج ۱، ص ۵۵۶.

۶. البته در ماده ۲۶۲ قانون جدید به بخشی از جرم اهانت به مقدسات مانند سب النبی اشاره کرده است نه تمامی مقدسات.

امتیاز پژوهش مذکور نسبت به سایر آثار، در روشن کردن بعضی از زوایای مبهم موضوع، پاسخ به برخی از سوالات اساسی، دسته بندی جدید مباحث و... می باشد.

همچنین پژوهش مذکور در واقع تحقیقی توصیفی، تحلیلی است که بصورت کتابخانه ای تدوین گردیده است.

در پژوهش حاضر به فراخور کار از نرم افزارهای پژوهشی و پایگاه های اینترنتی نیز استفاده شده است.

سعی نگارنده بر این بوده است با تکیه بر مستندات فقهی امامیه به نقد و بررسی و تحلیل اقوال و ادله جرایم اهانت به مقدسات بپردازد با این دید که مقدسات دیگر ادیان نیز علاوه بر مفهوم یابی، مورد بررسی قرار گیرد به نحوی که نسبت به دیگر آثار، اثری بدیع ارائه گردد. و امید است که هدف مذکور محقق گردیده باشد.

۱.۵. چارچوب نظری تحقیق

پژوهش حاضر به سه بخش اصلی تقسیم شده است که در بخش اول به «کلیات و مفاهیم» بحث از جمله مفهوم یابی واژه های اهانت و مقدسات در لغت و اصطلاح، پرداخته شده است بخش دوم پژوهش تحت عنوان « المقدسات در ادیان مختلف»، در چهار فصل تنظیم گردیده است که فصل اول آن به مقدسات در آیین زرتشت، فصل دوم به مقدسات در آیین یهود و فصل سوم آن به مقدسات در آیین مسیحیت و فصل چهارم به مقدسات در آیین اسلام پرداخته است. نگارنده بخش سوم را نیز به بیان مبانی فقهی حرمت اهانت به مقدسات می پردازد که بخش مذکور به دو فصل اهانت تعزیری و همچنین اهانت حدی تنظیم شده است که در بحث اهانت حدی مطالب مطروحه با عناوینی مانند اهانت منجر به ارتداد و اهانت منجر به سب النبی، به پایان می رسد. اما در انتهای این پژوهش، عنوانی وجود دارد با نام خاتمه که به سقوط و تخفیف مجازات جرم اهانت به مقدسات می پردازد. و ذکر نتیجه نهایی و منابع نیز که در هیچ تحقیقی مستثنی نیست از جمله آخرین مطالبی است که در پژوهش حاضر آمده است.